

ע"פ 8360/17 - טarak חמודה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורורים פליליים

ע"פ 8360/17

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

טארק חמודה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
3.10.2017 בת"פ 26024-12-16, שניתן על ידי כב'
השופט י' בן חמו

תאריך הישיבה:

ג' בניסן התשע"ח (19.3.2018)

בשם המערער:

עו"ד סרי חורי

בשם המשיבה:

עו"ד עילית מידן

בשם שירות המבחן למבוגרים:

עו"ס ברכה ויס

עמוד 1

השופט י' אלרין:

1. ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט י' בן חמו) בת"פ 16-12-2017 מיום 3.10.2017, בגיןו על המערער 10 חודשים מאסר בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעbor על אחת מן העבירות בהן הורשע; ופיצוי כספי למטלוננת בסך 1500 ש"ח. כמו כן, הופעל מאסר מותנה בן 5 חודשים אשר הוטל על המערער בת"פ 35615-12-15, כך ש-4 חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר בפועל וחודש אחד בחופף לו.

2. המערער הורשע, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של أيام בכתב לרצוח, לפי סעיף 307 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ואiomים, לפי סעיף 192 לחוק.

3. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 5.12.2016 התקשר המערער אל גומانا עבאס (להלן: המטלוננת) ממכשיר הטלפון שברשותו. משיסירבה המטלוננת לשוחח עמו, קיליל אותה המערער ואיים עליה. בתגובה להזהرتה של המטלוננת כי תפנה למשטרה, השיב המערער כי הוא עצמו המשטרה, וניתק את השיחה. מיד לאחר מכן, בין השעות 7:26-12:47, שלח המערער למכשיר הטלפון של המטלוננת מספר רב של הודעות טקסט ובהן איים עליה ברצח ובפגעה בכבודה ובגופה, בכוונה להפחידה.

במסגרת זו כתב המערער, בין היתר: "אני נשבע בחיי שלך, את תשלמי בחיי שלך על מילה צאת", "תרגום אוטי, תרגיז אוטי כדי שאני אשறך את הפרצוף שלך עם חומצת מלח", "אני אגמר את החיים שלך", "אני אפגע באבא שלך באחים שלך ובבני הדודים שלך ובמי הדודות שלך וכל מי שתומן בר".

4. בתסaurus שירות המבחן למבוגרים שהוגש לבית משפט קמא ביום 16.5.2017 ציין כי המערער אמן קיבל אחריות פורמללית על מעשיו, אולם התמקדו הבלתיידית במחיר האיש ששלם במסגרת ההליך הפלילי וחוסר יכולתו להכיר בנזק שנגרם למטלוננת, משקפים קושי בהבנת הביעתיות הטמונה במעשיו ובנטילת האחריות לביצועם. עוד תואר המערער כאימפולסיבי ותוקפני בסיטואציות בהן חווה תחושת דחיה.

לאור האמור ובעקבות הערכת שירות המבחן כי קיים סיכון גבוהה להישנות עבירות מצדיו של המערער בעתיד, וכי המערער אינו מבטא נזקנות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו.

בתסaurus משלים שהוגש לבית משפט קמא ביום 12.9.2017 לא מצא שירות המבחן לשנות מקביעותיו לעיל.

גזר דיןו של בית משפט קמא

5. בגיןו עמד בית משפט קמא על מדיניות הענישה הנהוגה, על הערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע

העבירות ועל הנسبות הקשורות בביצוען.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, סקר בית משפט קמא את גזרי הדין שהגישו הצדדים, ועמד על העונשים אשר הושתו במסגרתם.

אשר לערכים המוגנים שנפגו, מנה בית משפט קמא את ההגנה על שלוחות נפשו ובטחונו של אדם ואת חירותו פועלתו הנגזרת מהם, בהדגשו כי עבירה אiom בכתוב לרצוח מהויה פגיעה ממשמעותית בערכים אלה, ועל כן ייחד לה החוקיק סעיף נפרד מעבירות האiomים.

אשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירות, הדגיש בית משפט קמא כי על אף היעדר אינדיקציה לתוכנן מוקדם, רצח ההודעות, טווח הזמן שבו נשלחו והשנות הדרשו לכתיבתן מחיבים את המסקנה לפיה אין מדובר ב"אימפולסיביות גרידא".

עוד עמד בית המשפט על אחוריותו המלאה והבלתיית של המערער בביצוע העבירה; על הפגיעה בשלוחתה, בטחונתה וחירותה של המתלוונת; על היעדר "סיבה או הצדקה" לביצוע העבירה, גם בהנחה שהמתלוונת קיללה את המערער עבר לשילוח ההודעות; ועל האפשרות שעמדה בפני המערער להימנע מעשיית המעשה באמצעות עצירת שטף ההודעות.

6. בנסיבות האמורות לעיל, קבוע בית משפט קמא כי מתחם הענישה ההולם לעבירות בהן הורשע המערער נעה בין מספר חודשים מסור בפועל לבין שנים עשר חודשים,翳וקול וירוצו בעבודות שירות, ועונשים נלוויים.

7. בעת גזירת עונשו של המערער שקל בית המשפט, כשיוקלים לחומרה, את עברו הפלילי, אשר בגיןו תלוי ועמד כנגדו עונש מסור על תנאי, כמו גם את התרשםותו השלילית של שירות המבחן למבוגרים, אשר עלתה מהתקסירים שהוגשו עביניו של המערער. מנגד, שקל בית המשפט לקויא את הוודאות של המערער במינויחס לו ואת הטענה בדבר פיסוס בין משפחת המערער למשפחת המתלוונת.

8. בסיכום של דברים סבר בית משפט קמא כי אין בהודאותו של המערער כדי לאין את האינטראס הציבורי הצדיק ענישה מחמירה במקרים מסווג זה. לנוכח חומרת המעשה ולנוכח הערצת שירות המבחן כי הסיכון להישנותה של התנהגות מפרת חוק מצד המערער גבוהה, מצא לבסוף בית משפט קמא כי יש להעמיד את העונש בתוך המתחם ההולם. לפיכך, נקבע עונשו של המערער כפי שפורט בפסקה 1 לעיל. מכאן הערעור שלפניינו.

טענות הצדדים בערעור

9. בערעורי טוען המערער כי בית משפט קמא החמיר יתר על המידה בקביעת עונשו, ולא שקל כראוי את נסיבותיו המ黠ות.

בפרט, סבור המערער כי יש להתחשב בעובדה שמדובר באירוע נקודתי וספונטני שנבע מ恐惧 התלהות יצירם, כמו גם בתרומתה הניתנת של המתלוננת, לטענות, להתרחשויות האירועים. לבסוף, טוען המערער כי במסגרת גזר דין, לא ייחס בית משפט קמא את המשקל הרاءו להודאות בעברות.

10. מנגד, סבורה המשיבה כי יש לדוח את העreau. המשיבה מדגישה את חומרת מעשיו של המערער, ועומדת על כך שאין במעשייה הנטען של המתלוננת כדי לאין את החומרה שיש לייחס להודעות האיום המפורטות, אשר נשלחו ברצף ארוך ומתרשך. עוד מפנה המשיבה למסקירה העדכני שהוגש בעניינו של המערער, אשר ממנו עולה כי לא חל שינוי במצבו של המערער או בעמדתו ביחס לעבירות שבנה הורשע, וכי גם בעת הזאת, אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצת טיפולית בעניינו. לבסוף, טוענת המשיבה כי העובדה שהמערער ביצע את העבירה בעת שעונש מסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, מלבד כי יש לייחס משקל מכריע לשיקול ההרתעה בעניינו.

דין והכרעה

11. לאחר עיון בגזר דין של בית משפט קמא ולאחר שמיעת הצדדים לפניו, הגיעו לכלל מסקנה כי דין העreau להידחות.

12. הלכה ידועה היא כי ערכאת העreau אינה מתערבת בחומרת העונש שנקבעה על ידי הערכת הדינית, זולת במקרים חריגות שבהן נפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר דין, או שעה שהעונש שהוטל חורג באופן קיצוני מהענישה המקובלת במקרים דומים (וראו למשל ע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (30.11.2017)). עניינו של המערער אינו נמנה עם אותם המקרים חריגיים המצדיקים את התערבותה של ערכאת העreau.

13. בהינתן חומרתם של מעשי המערער, הנש��ת בבירור למקרא כתב האישום, וכן לנוכח שורת פסקי הדין שスクר בית משפט קמא בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין, לא מצאנו כי מתחם הענישה שנקבע סוטה לחומרה מן הענישה המקובלת בנסיבות באופן המצדיך את התערבותנו.

14. הגם שהעונש שהוטל על המערער מצוי ברף העליון של מתחם הענישה שנקבע על-ידי בית משפט קמא, איננו סבורים כי נסיבותיו האישיות של המערער מצדיקות התערבות בתוצאה שאליה הגיעו הערכת הדינית.

בפרט, אנו סבורים כי בנסיבות העניין קיימים טעמים כבדי משקל להחמרה בעונשו של המערער, ובכללם הרשותו הקודמת בעבירות של איזומים; תסקרי המבחן השליליים שניתנו בעניינו; העובדה שביצע את העבירות Dunn בזמן שעונש מסר על תנאי תלוי ועומד נגדו; וכן היעדר לקיחת האחוריות מצד המערער על מעשיו, דבר אשר בא לידי ביטוי בבחירהו לשוב ולהטיל את האחוריות על המתלוננת ובإيمانו משלים את הפיצוי שפסק בית משפט קמא.

לשיתנו, גזר דין של בית משפט קמא מגלם איזון ראוי די בין כלל השיקולים המנויים במסגרת סעיף 40יא לחוק העונשין והראויים להישקל בנסיבות העניין, ומשכך, איננו רואים מקום להתערב בו.

15. אשר על כן, הערעור נדחה. המערער יתייצב לתחילת רצוי עונשו בביבמ"ר קישון ביום 10.4.2018 עד השעה 10:00 בבבוקר, או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות או דרכן. על המערער לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למוקדם, עם ענף אבחן ומין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ו' בניסן התשע"ח (22.3.2018).

שפט

שפט

הnbsp;אnbsp;הnbsp;